

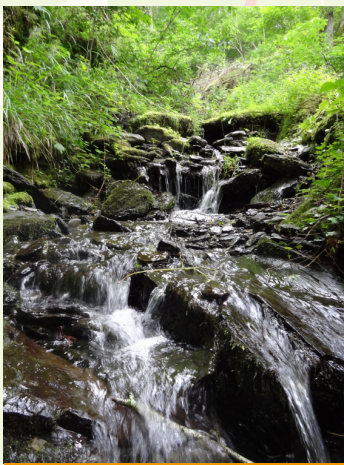
4 De Semois en zijbeken

LENGTE: 17 km (met een verkorting tot 14 km)

VERTREKPUNT: Aan de kerk van Orchimont

AANDACHTSPUNTEN: In het natuurreservaat van Bohan-Membre zijn de paden steil en hier en daar afgebrokkeld. Het pad naar het uitzichtpunt 'Le Jambon de la Semois' is eveneens zeer steil en is bovendien in onbruik geraakt. Oplettendheid en een goed oriëntatievermogen zijn hier onontbeerlijk.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 63/7-8 (1:20.000)

Le Sautou

uitzicht 'Le Jambon de la Semois'

De Semoisvallei van Bouillon tot bij de Franse grens is een landschappelijke en toeristische topper met uitstekende wandelinfrastructuur. In de vallei van de koningin der Belgische rivieren is het gezellig vertoeven in verschillende dorpjes zoals Alle, Vresse, Membre, Bohan. In de eerste helft van de 20ste eeuw bracht de tabaksteelt, die zich uitstekend leende tot verbouwing op de schrale gronden, welvaart in de vallei. De veelvuldige nevels in de vallei gaven de tabak bij het drogen in open lucht een onvergelijkbaar aroma. De tabak van de Semois, dikwijls ter plaatse versneden en verpakt, werd over de hele wereld geëxporteerd. Iedereen 'deed in tabak' en smokkelaars van de rookwaar waren in deze grensstreek zeer actief. Tegenwoordig heeft de tabak nog slechts een symbolisch bestaan, geduldig verdedigd door een laatste groep planters en fabrikanten. Getuigen van de voorbije welvarende periode zijn de talrijke droogschuren met hun roestbruine daken, die in september hun magische geur verspreidden.

De wandeling vertrekt noordelijk van de Semois in Orchimont, een dorp dat in de

middeleeuwen een omwalling en een versterkt kasteel had en stadsrechten bezat. Op het terras van Hotel-restaurant-taverne Saint-Martin, gelegen op honderd meter van de kerk, kan je rustig napraten na de wandeling. De bossen in de omgeving boden schuilplaats aan talrijke verzetsstrijders tijdens de tweede wereldoorlog. Langs beken, over glooiende velden en door bossen daal je af naar de vallei van de Ruisseau de Sautou, een zijbeek van de Semois die na overvloedige regen de allures van een wilde bergstroom aanneemt. Vooraleer naar de Semois af te dalen, leidt de wandeling je door het prachtige natuurreservaat van Bohan-Membre, op de steile flanken van de rivier. Dit is een van de weinige plaatsen in ons land waar mouflons in het wild leven.

Van aan de Semois klimt de wandeling 150 meter hoger naar het beroemde uitzichtpunt van de 'Jambon de la Semois'. Het pad naar dit uitzichtpunt is bijzonder interessant: het is moeilijk en steil en in verregaande staat van verval: je zal goed moeten uitkijken naar oude wandelpijltjes om het te kunnen volgen. Een kompas of gps is hier zeer nuttig.

BESCHRIJVING

Naar de vallei van Le Sautou

De wandeling start aan de kerk van Orchimont. Met de rug naar de ingang van de kerk daal je even het straatje af naar rechts maar zeer snel neem je aan de rechterkant van de straat een grasweg. Die passeert langs een speeltuin en enkele oude tabaksschuren, versmalt en loopt tussen een bos links en weiland rechts. Wat verder is het bos links gekapt en je hebt hier een mooi uitzicht. Wanneer het pad het bos inloopt, splitst het onmiddellijk: neem de dalende linkertak. Eigenlijk loop je rechtdoor. Een eindje verder splitst dit pad zich maar beide paden komen beneden op dezelfde plaats uit op een bosweg. Steek hier de bosweg over en steek vervolgens de Ruisseau de Nafraiture ① over langs een brug met kasseien. De weg volgt de beek stroomopwaarts. Op de plaats La Hez Cheslin, bij de samenvloeiing van de Ruisseau de Nafraiture en de Ruisseau d'Orchimont, splitst zich een pad af dat de beek oversteekt. Dat pad klimt naar het dorp Nafraiture maar je volgt het niet: je steekt de beek niet over en blijft de weg links van de Ruisseau de Nafraiture volgen. De weg verwijdert zich stilaan van de beek en 300 meter na het brugje neem je een stijgend zijpad links. Als het pad een sparrenbos ingaat, verbreedt het. Na een zeer scherpe bocht naar links brengt de weg je bij de rand van het sparrenbos. Hier volg je even een graspad naar rechts langs de bosrand en wat verder hou je rechts aan op een bosweg. De weg loopt het bos uit, je gaat rechtdoor over een akker. Zo kom je op een asfaltwegje.

Volg het asfaltwegje even naar rechts maar bij het einde van de akker rechts van de weg verlaat je het asfaltwegje reeds: neem een grasweg aan de rechterkant van de weg. Deze prachtige weg daalt zacht af in het bos. Even krijg je zicht op een grote akker links en dan draait de weg naar rechts weer het bos in. Het pad maakt

een haakse bocht naar links en volgt verder de bosrand. Een overgroeide weg laat je rechts liggen en wat verder kom je uit het bos en op asfalt. Je laat de asfaltweg links liggen en je gaat rechtdoor het bos in. Aan de splitsing kies je de linkse bosweg en deze brengt je snel weer het bos uit. De weg wordt met keien verhard en maakt een bocht naar rechts. Je laat een zijweg rechts liggen en je gaat rechtdoor langs de rand van een sparrenbos links. Wat verder sla je haaks linksaf in een grasweg die door de sparren loopt. Je laat een zijweg rechts liggen en gaat rechtdoor over een overgroeide weg. De weg maakt een haakse bocht naar rechts en brengt je op een berijdbare bosweg. Linksaf. Je loopt het bos uit en komt op een asfaltweg.

Even ga je naar links over de asfaltweg maar zeer snel verlaat je de weg: je slaat rechtsaf in een veldweg. Na een paar honderd meter en een strookje bos eindigt de weg bij een weideingang. Sla hier linksaf en loop over de akkerrand langs de afsluiting van drie opeenvolgende weiden aan je rechterhand. Bij het einde van de akker volg je rechtdoor een graspad tussen weiden. Het pad kan soms nogal overgroeid zijn en brengt je naar een klein asfaltwegje. Steek dit asfaltwegje over en aan de overkant vervolg je over een graspad dat de rand van een akker volgt. Dit pad kan serieus overwoekerd zijn. Het pad komt bovenaan uit op een brede weg net voor het bos: deze brede weg neem je even rechtsaf maar zeer snel verlaat je hem en je gaat links het bos binnen langs een mooie bosweg.

Je blijft de bosweg volgen en je let niet op zijwegen. Stilaan tekent zich rechts de vallei van de ruisseau de Sautou af: daar moet je straks heen. Na 800 meter draait de bosweg voor de tweede maal naar links en net voorbij de bocht kom je op de plaats Al Houline (320 m). Hier sla je scherp rechtsaf in een smal pad. Enkele tientallen meters verder draait het pad naar rechts en een dertigtal meter verder moet je het pad verlaten en links een pad nemen dat nogal wild afdalt tot bij de beek Le Sautou ②. Volg de beek stroomafwaarts tot bij een overhangende rots waaronder je zo nodig kan schuilen. Deze rots komt tot in het water van de beek.

Verkorting

Voor de kortere wandeling van 14 kilometer blijf je zo kort mogelijk bij de Sautou lopen, een avontuurlijk pad brengt je bij de monding in de Semois.

Door het natuurreservaat van Bohan-Membre

Voor de volledige wandeling steek je bij de overhangende rots de beek over en volg je aan de overkant de beek stroomopwaarts over een smal pad. Niet veel verder draait het pad naar links en klimt de heuvelflank op. Een smal spoor dwarsst je pad maar je gaat met de bewegwijzering nog even rechtdoor. Iets hoger neem je een breed pad naar links. Dat mooie pad klimt zacht en leidt je door het natuurreservaat van Bohan-Membre ③. De weg wordt een grasweg. Je dwarsst een brandgang en na in totaal 700 meter begint de weg zacht te dalen. Na nog eens honderd meter komt er een andere weg van rechts. Je gaat nog even verder maar je moet goed uitkijken: waar de weg een bocht naar rechts maakt, loop je

rechtdoor over een minder gebruikte weg. Deze weg versmalt en wordt een mooi pad dat over een heuvelrug loopt. Het pad eindigt op de N973 bij enkele zitbanken. Sla hier linksaf in een bosweg die weer het natuurreservaat inloopt. Na 1200 meter splitst de weg: een pad gaat rechtdoor en een ander pad daalt steil rechtsaf. Je neemt het dalende pad. Dit prachtige pad loopt in de steile heuvelflank langs de Semois en brengt je bij de monding van de Sautou in de Semois.

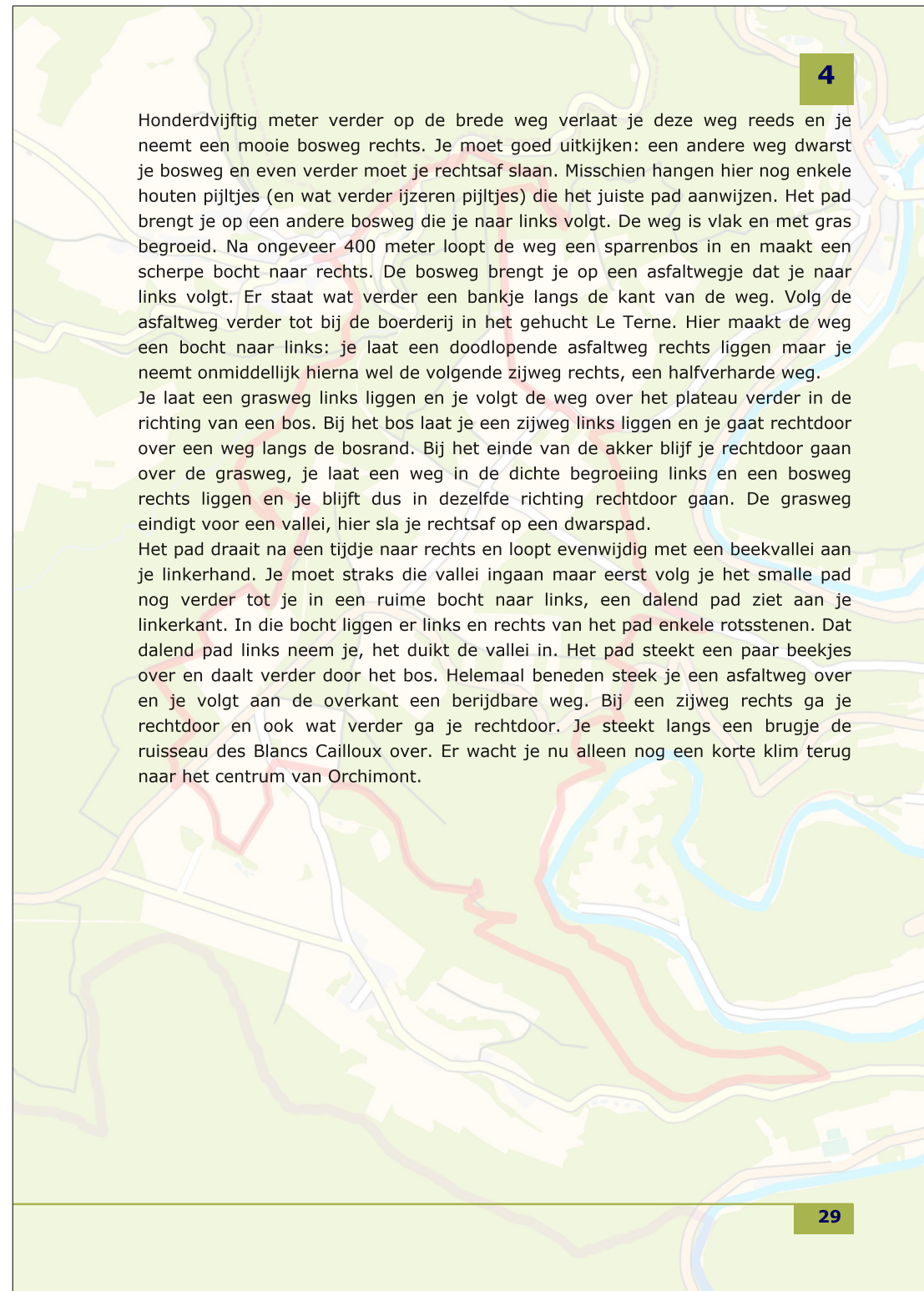
Naar 'Le Jambon de la Semois'

Bij de monding van de Sautou volg je het oeverpad langs de Semois rechtdoor. Het loopt even vlakbij het water maar loopt dan snel door een open plek met lage begroeiing. Als je door de open plek loopt, zie je recht voor jou, helemaal boven de valleiwand, de rotsen van het uitzichtpunt Jambon de la Semois. Daar gaat de wandeling heen. Voorbij de open plek loop je door jong bos. Het pad steekt een beekje over. Nu moet je even goed uitkijken: je loopt langs een eerste rotspartij en nadien langs een tweede. Ongeveer twintig meter voorbij deze tweede rotspartij moet je een pad zoeken dat links de steile heuvel oploopt. Waarschijnlijk is het begin van het pad nog aangegeven met een pijl 'Belvédère Le Jambon', maar toch is het pad allesbehalve gemakkelijk te zien. Het pad zigzagt, de globale richting is eerst noordoost, nadien oost en ten slotte zuid. Oude klodders blauwe verf en aanduidingen van een oude wandelroute '55' helpen je om op het juiste pad te blijven. Het steile pad is de laatste jaren in onbruik geraakt en geraakt in steeds slechtere staat. Onderweg zal je ongetwijfeld af en toe het pad niet meer zien, en soms moet je de blik veel hoger in de flank richten om nog een van de oude aanduidingen te vinden. Als je het spoor even bijster bent, stop dan en bekijk aandachtig de flank van de heuvel. De kans is groot dat je een oud bordje van wandeling 55 ziet hangen, of dat je het pad wat verder van je vandaan ontwaart. Als je een rotspartij ziet, is de kans groot dat je er bovenlangs moet. Het pad leidt naar het beroemde uitzichtpunt 'Le Jambon de la Semois' ④ met schuilhut. Na genoten te hebben van het uitzicht loop je naar een asfaltweg.

Over het plateau terug naar Orchimont

Volg de weg even naar rechts maar verlaat hem vlug op de plaats waar links twee graswegen de laagbegroeiing inlopen: neem de eerste en smalste weg die loodrecht op de asfaltweg vertrekt. Bij een andere grasweg op de plaats 'Bois des Marais' kies je rechts. Een pad laat je rechts liggen en wat verder komt er een brede weg bij van rechts, hou hier links aan. De weg loopt in een bocht naar rechts over een beekje. Je loopt langs een plek met jong sparrenbos. Je moet op een brede berijdbare weg geraken die aan de andere kant van deze plek loopt. Er is een doorsteek mogelijk bij het einde van dit jong sparrenbos. Maar de normale wandelroute vervolgt nog even de weg, kiest bij een splitsing links en een paar meters verder opnieuw linksaf. Hoe je er ook geraakt, je gaat de brede berijdbare weg naar links op.

Honderdvijftig meter verder op de brede weg verlaat je deze weg reeds en je neemt een mooie bosweg rechts. Je moet goed uitkijken: een andere weg dwars je bosweg en even verder moet je rechtsaf slaan. Misschien hangen hier nog enkele houten pijltjes (en wat verder ijzeren pijltjes) die het juiste pad aanwijzen. Het pad brengt je op een andere bosweg die je naar links volgt. De weg is vlak en met gras begroeid. Na ongeveer 400 meter loopt de weg een sparrenbos in en maakt een scherpe bocht naar rechts. De bosweg brengt je op een asfaltwegje dat je naar links volgt. Er staat wat verder een bankje langs de kant van de weg. Volg de asfaltweg verder tot bij de boerderij in het gehucht Le Terne. Hier maakt de weg een bocht naar links: je laat een doodlopende asfaltweg rechts liggen maar je neemt onmiddellijk hierna wel de volgende zijweg rechts, een halfverharde weg. Je laat een grasweg links liggen en je volgt de weg over het plateau verder in de richting van een bos. Bij het bos laat je een zijweg links liggen en je gaat rechtdoor over een weg langs de bosrand. Bij het einde van de akker blijf je rechtdoor gaan over de grasweg, je laat een weg in de dichte begroeiing links en een bosweg rechts liggen en je blijft dus in dezelfde richting rechtdoor gaan. De grasweg eindigt voor een vallei, hier sla je rechtsaf op een dwarspad. Het pad draait na een tijdje naar rechts en loopt evenwijdig met een beekvallei aan je linkerhand. Je moet straks die vallei ingaan maar eerst volg je het smalle pad nog verder tot je in een ruime bocht naar links, een dalend pad ziet aan je linkerkant. In die bocht liggen er links en rechts van het pad enkele rotsstenen. Dat dalend pad links neem je, het duikt de vallei in. Het pad steekt een paar beekjes over en daalt verder door het bos. Helemaal beneden steek je een asfaltweg over en je volgt aan de overkant een berijdbare weg. Bij een zijweg rechts ga je rechtdoor en ook wat verder ga je rechtdoor. Je steekt langs een brugje de ruisseau des Blancs Cailloux over. Er wacht je nu alleen nog een korte klim terug naar het centrum van Orchimont.